

Tekst 17

Usama ibn Munqidh om frankernes tolerance over for muslimer (o. 1170)

Usama (1095-1183) tilhørte en fornem syrisk ridderfamilie. Han skrev en beretning om sit liv på korstogens tid, hvis formål både var at oplyse og underholde sin læser.

Alle de, der i den senere tid bosætter sig på frankisk område, er stejlere i deres optræden over for vore end de, der engang erobrede landet og vænnede sig til venlig omgang med muslimerne. – Et eksempel på hvor barsk frankerne – Allah beskæmme dem! – kunne optræde, fik jeg, da jeg besøgte Bait al-Muqaddas (: Jerusalem). Jeg kom ind i al-Aqsa moskeen, og ved siden af den lå der en lille moské, som frankerne havde omdannet til kirke. Da jeg trådte ind i al-Aqsa moskeen hvor mine venner al-dawiya (: tempelridderne) var til huse, gav de mig tilladelse til at være i den lille moské for der at holde bøn. Jeg kom så en dag derind og priste Allah. Hensunket i min bøn stod jeg, da en af frankerne pludselig for hen til mig, greb fat i mig og drejede mit ansigt mod øst med de ord: ”Således bedes der!” – Nogle tilstedeværende tempelherrer ilede hen til ham, greb ham og fjernede ham fra mig... De gjorde mig en undskyldning og sagde: ”Denne fremmede er først i disse dage kommet fra frankernes land og har aldrig set nogen bede undtagen med front mod øst.” – ”Nu har jeg bedt tilstrækkeligt”, svarede jeg og gik. Jeg undrede mig over denne satan: Hans ansigt glødede – det forfærdede ham og var ham ufatteligt at se nogen forrette sin bøn i bederetningen (: mod Mekka).

Tekst 18

Usama om frankisk lægekunst (o. 1170)

Den syriske læge Thabit beretter, i Usama ibn Munqidhs erindringer, om en oplevelse fra korsfarerrigerne omkring 1140.

De bragte mig en ridder med en byld på benet og en kvinde, der led af feber. Jeg lagde et lille grødomslag på ridderen; hans byld åbnede sig og blev bedre. Hvad kvinden angik, forbød jeg hende visse spiser, og jeg sænkede hendes temperatur. Jeg var tilstede, da en frankisk læge ankom og sagde: ”Den mand kan ikke helbrede dem!” Så spurgte han, henvendt til ridderen: ”Hvad foretrækker du: at leve med et enkelt ben eller dø med begge ben?”. Ridderen svarede: ”Jeg foretrækker at leve med et enkelt ben”. ”Så bring en stærk ridder og en skarp økse hid”, sagde lægen. Det varede ikke længe, før ridderen og øksen kom. Jeg var til stede. Lægen strakte patientens ben ud på en træblok og sagde så til ridderen: ”Skær hans ben af med øksen; hug det af med et eneste slag!”. For mine øjne huggede ridderen kraftigt til, men skar ikke benet af. Han gav den ulykkelige mand et hug til, som fik marven til at løbe ud af knoglen, og patienten døde øjeblikkelig. Hvad kvinden angik, undersøgte lægen hende og sagde: ”Det er en kvinde med en djævel i hovedet, som har besat hende. Rag hendes hår af hovedet.” Det gjorde de, og hun begyndte igen at spise som hendes landsmænd, hvidløg og sennep. Hendes feber blev værre. Da sagde lægen: ”Djævelen er kommet ind i hendes hoved.” Idet han tog ragekniven, skar han et kors i hendes hoved og flåede huden af i midten så dybt, at hovedskallen blev blotlagt. Så gned han hendes hoved med salt. Kvinden derimod